

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت جمعیت شناختی و خانوادگی کودکان آزرده‌مراجه کننده به اورژانس اجتماعی شهر جیرفت در سال 95

محل انتشار:

همایش پیشگیری از خشونت چالش ها و راهکارها (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مسعود فضیلت پور - استادیار، گروه روانشناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه باهنر، کرمان، ایران

سعیده آذرایین - دانشجوی دکتری روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه الزهرا (س)، تهران، ایران

سمیه اقتدارنژاد - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، کارشناس پیشگیری، اداره بهزیستی شهرستان جیرفت.

خلاصه مقاله:

کودک آزاری یک معضل اجتماعی و بهداشتی است که تأثیرات ناخوشایندی بر رشد روانی، اجتماعی و سلامتی کودکان دارد. این مسیله در تمام جوامع رخ می دهد و تحت تأثیر عوامل فردی، خانوادگی، اجتماعی و فرهنگی قرار دارد. مطالعه حاضر با هدف بررسی وضعیت جمعیت شناختی و خانوادگی کودکان آزرده‌مراجه کننده به اورژانس اجتماعی شهر جیرفت انجام شد. این پژوهش یک مطالعه مقطعی است که با روش اسنادی انجام شده است. نمونه مورد مطالعه 45 مورد کودک آزاری بود که در سال 1395 به اورژانس اجتماعی شهر جیرفت گزارش شده بودند. بعد از هماهنگی با بهزیستی و اورژانس اجتماعی جیرفت، پرونده های فعال سال 95 با استفاده از یک چک لیست محقق ساخته مورد بررسی قرار گرفتند. اطلاعات جمع آوری شده با استفاده از نرم افزار SPSS 23 تحلیل شدند. نتایج بدست آمده نشان داد که از تعداد کل موارد ارجاع شده به اورژانس اجتماعی شهر جیرفت در سال 95 که منجر به تشکیل پرونده شده بود، موارد کودک آزاری در دختران (6/55 درصد) بیشتر از پسران (4/44 درصد) بود اما نتایج آزمون خی دو نشان داد که این تفاوت از نظر آماری معنی دار نبود ($p=45/0$). از نظر نوع کودک آزاری به ترتیب ابتدا کودک آزاری جسمی (9/48 درصد)، سپس مسامحه و غفلت (1/31 درصد)، آزارهای عاطفی روانی (6/15 درصد) و در نهایت آزارهای جسمی و جنسی توأم (4/4) بیشترین شیوع را داشتند. بررسی ویژگی های جمعیت شناختی فرد آزارگر نشان داد بیش از نیمی از موارد کودک آزاری توسط پدرها (3/53 درصد) انجام شده است. آزردهندگان در 4/64 درصد موارد مرد بودند. بیشترین دامنه سنی آنها بین 35-44 سال قرار داشت. تمامی آزردهندگان تحصیلات دیپلم و پایین تر داشتند و از نظر شغل بیشتر بیکار یا خانه دار بودند و بیشتر از آزارهای جسمی استفاده می کردند. همچنین، بیشترین علت ذکر شده برای کودک آزاری از نظر کارشناس اورژانس اجتماعی ابتدا فرد آزردهنده به اعتیاد (1/51 درصد) بوده است. در بیشتر موارد کودکان در واکنش به آزردهیدن یا اقدامی انجام نداده بودند (6/35 درصد) یا از آشنایان خود درخواست کمک کرده بودند (20 درصد). بیشترین اقدامات انجام شده توسط اورژانس اجتماعی برای کودکان انجام مصاحبه و مشاوره با خانواده و خود کودک (7/46 درصد) و ارجاع کودک به مراکز شبه خانواده (1/31 درصد) بود. به طوری کلی از نتایج این پژوهش می توان نتیجه گرفت هرچند که کودک آزاری تحت تأثیر عوامل متعددی قرار دارد اما نوع این عوامل و میزان تأثیر آنها در مناطق مختلف متفاوت است. بنابراین، در برنامه ریزی و پیشگیری از وقوع این پدیده باید به ویژگی های افراد در هر منطقه از کشور توجه داشت و از طریق آموزش ها و اقدامات لازم در جهت کاهش این معضل گام برداشت.

کلمات کلیدی:

کودک آزاری، ویژگی های جمعیت شناختی، اورژانس اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/757373>

